

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Finn Sørensen (EL)
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

24. februar 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 16. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 70 (L 113), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

J.nr.

Spørgsmål nr. 70:

”Ministeren skriver i høringsnotatet: ”Der er derfor fundet den rette balance mellem på den ene side at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde, og på den anden side, at kontanthjælpen skal udgøre et rimeligt forsørgelsesgrundlag”. En gruppe forskere fra Københavns Universitet, Roskilde Universitets Center, Aalborg Universitet og CASA gennemførte i perioden 2008 – 2011 en meget omfattende indsamling af data om konsekvenserne af VK-regeringens laveste sociale ydelser. Resultaterne er offentliggjort i bogen ”Fattigdom, afsavn og coping”, 2015, jf. <http://munksgaard.dk/Samfundsvidenskab/Fattigdom-afsavn-og-coping/9788741260488>. Af rapporten fremgår, at godt 30 pct. af modtagerne af reduceret kontanthjælp ikke havde råd til at købe lægeordineret medicin, og at ca. 25 pct. ikke kunne betale husleje eller andre boligudgifter til tiden. Mener ministeren, at kontanthjælpen giver et rimeligt forsørgelsesgrundlag, når modtagerne ikke har råd til sådanne nødvendigheder?”

Svar:

Det er regeringens opfattelse, at kontanthjælpsmodtagere m.fl. fortsat vil være sikret et rimeligt forsørgelsesgrundlag efter indførelsen af kontanthjælpsloftet, så det er muligt at opretholde en anstændig tilværelse. Desuden indeholder lovforslaget en undtagelse, som betyder, at personer med en så begrænset arbejdsevne, at de ikke kan arbejde, ikke omfattes af 225-timers reglen.

Det er klart, at de personer, der fx omfattes af loftet, kan have behov for at tilpasse deres forbrug. Men den enkelte har også mulighed for at reducere virkningen af loftet, da selv få timers beskæftigelse om ugen vil øge rådighedsbeløbet.

Kontanthjælpsmodtagere, der har problemer med at kunne betale nødvendige udgifter til fx husleje eller medicin, kan søge om hjælp ved kommunen. Kommunen kan fx yde hjælp med at administrere betalingen af husleje og vejlede om de øvrige muligheder, der er for at søge om hjælp.

Der findes fx en række muligheder for at få hjælp til betaling af udgifter til medicin. Man kan blandt andet modtage kronikertilskud efter sundhedsloven, og efter lov om social service kan man søge om at få dækket nødvendige merudgifter – herunder udgifter til medicin.

Hvis man står i en økonomisk vanskelig situation, har man i øvrigt, som det hele tiden har været tilfældet, mulighed for at søge om hjælp i særlige tilfælde efter aktivlovens kapitel 10, fx til medicinudgifter eller uforudsete udgifter. Her skal kommunen foretage en konkret individuel vurdering af borgerens situation. Den konkrete, individuelle vurdering gælder dels i forhold til det udgiftsbehov, borgeren har, dels i forhold til borgerens samlede økonomiske situation.

Hvad angår problemstillinger i forbindelse med betaling af husleje, kan jeg henvise til svar på spørgsmål nr. 31 til L 113.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen